

мо. Ставахме ний рано, още като се сжмва, отецъ Амфи-
хий тутакси отива въ съседната домакинска стая, да вари
ско кафе, слѣдъ което, като се подкрепѣ съ по 2—3
ши, отивамъ на позицията, дѣто стоѣ цѣль денъ и чакъ
черта се върщамъ пакъ въ Баевци. Тѣй прекарахъ поне
съ, 4 ий Септемврий, тѣй бѣше и вчера на 3 ий. Начева
ми омръзва тишината. Нъ ето че моето желание било
сано да се сбъдне: бѣше вече късно вечерта, като до-
казакъ изъ щаба да ме извѣсти, че по планинитѣ биле
блѣдени черкеси като се спускале къмъ Зелено Дърво. За-
вѣдахъ на всѣкой случай да стѣгнатъ коня и лѣгнахъ да
ж облѣченъ.

5-ий СЕПТЕМВРИЙ.

Твърдѣ е естествено че спяхъ лошо, или по добрѣ да
ж, не спяхъ, а дремахъ; нѣколко пѣти излѣзвахъ на
въ да се услушвамъ. нѣма ли гърмежъ, нъ нѣмаше
що, всичко спокойно, при товз нощта тъмна, на два раз-
аха нищо се не вижда. На сжмване задрѣмахъ по дълбоко,
стърхналото ухо чува сѣкашъ че нѣкадѣ орѣдия гър-
тъ; въ единъ мигъ скачамъ, крѣщѣ за коня, измѣквамъ
нъ и се спирамъ въ изумление: струва ми се, че дѣ
си сж барабане биждѣ тревога, нъ на кѣдѣ? защо?
тичвамъ се по скоро въ щаба, тамъ всички на кракъ, оказа
че барабане не биждѣ тревога, а нападната височината
Никола на Шибка и пушечния огънь до толкозъ силенъ
честъ, што и опитното ухо не можеше го отличи отъ
приливното биене на барабана.

Чудна гледка! По гърмежа можеше се опредѣли че боя
упоренъ, че усиѣха на едната или другата страна още не
достигнатъ; извѣстно е само това, че турцитѣ яростно
ападатъ и, спорѣдъ извѣстието, което получи генералъ Сто-
товъ, ападатъ отъ едина часъ прѣзъ нощта. Виждаше
като дочакватъ нашитѣ роти неприятеля на най близко
аостояние безъ да гърмѣтъ, а че изведнѣжъ откриватъ
тънъ; батареитѣ въ единъ мигъ се покриватъ съ гѣстѣ
блакъ отъ барута и се раздава дружното «урра». Туку що